

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Tel./Fax: (011) 212.90.41 web: www.libris.ro

Adresa web: <http://www.libris.ro>

E-mail: contact@libris.ro

Ediție:

Tel./Fax: (011) 212.90.41

Ediție:

Tiparul executat la ÎMPREUNEA S.R.L.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
EMINESCU, MIHAIL

Poezii / Mihail Eminescu - București: Sempu, 2004

ISBN 978-924-248-7

821.135.1-1

Mihail Eminescu

Accesul public este o reproducere în facsimil a textului

POESII

MIHAIL EMINESCU

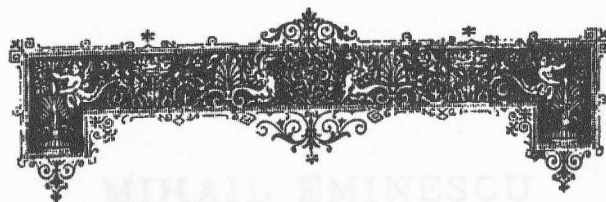
apărută în anul 1984 în colecția Poetii în

Ediție: Sempu

SOCOLU & COMP. - BUCUREȘTI

1984

POESII

MIHAIL EMINESCU

POESII

Ediție: Sempu

SOCOLU & COMP. - BUCUREȘTI

1984

POESII

DE

MIHAIL EMINESCU

Editura Librăriei

Editura Librariei

SOCECU & Comp. - BUCURESTI

1884.

CUPRINS

	Pag.
Prefața editorului	III
1. Singurătate	I
2. Lasă-ți lumea ta uitată	5
3. Și dacă ramuri bat în geam	9
4. Pajul Cupidon	11
5. Ce te legeni, codrule	14
6. Melancolie	17
7. Rugăciunea unui Dac	21
8. Pe aceeași ulicioară	25
9. De câte ori, iubito	29
10. O remăi	31
11. Despărțire	35
12. Crăiasa din povești	39
13. Odă	43
14. La mijloc de codru des	45
15. Venere și Madona	47
16. Sonet (Iubind în taină).	51
17. Sonet (Afară-i toamnă).	53
18. Sonet (Sunt ani la mijloc).	55
19. Sonet (Când însuși glasul).	57
20. Sonet (Trecut-au anii)	59
21. Sonet (S'a stins viața fahnicei Veneții).	61

	Pag.
22. Dorința	63
23. Mortua est	65
24. Noaptea	71
25. Egiptul	73
26. Adio	79
27. Ce e amorul	83
28. Lacul	87
29. Ânger și demon	89
30. Floare albastră	97
31. Se bate miezul nopții	101
32. Ânger de pază	103
33. Atât de fragedă	105
34. O mamă, dulce mamă	109
35. Făt frumos din Tei	111
36. Cu mâne zilele-ți adaugi	117
37. Din valurile vremii	121
38. Povestea Codrului	123
39. Împărat și Proletar	127
40. Pe lângă plopii firă soț	139
41. Glossa	143
42. S'a dus amorul	149
43. Departe sunt de tine	153
44. Freamăt de codru	155
45. De-or trece anii	159
46. Te duci	161
47. Peste vârfuri	165
48. Somnoroase păsărele	167
49. Revedere	169
50. Când amintirile	173
51. Doina	175
52. Mai am un singur dor	179
Variantă	183
Altă variantă	187
Altă variantă	191

	Pag.
53. Epigonii	195
54. Călin	203
55. Strigoii	217
56. Satira I	235
57. Satira II	245
58. Satira III	251
59. Satira IV	267
60. Luceafărul	277
61. Criticilor mei	301

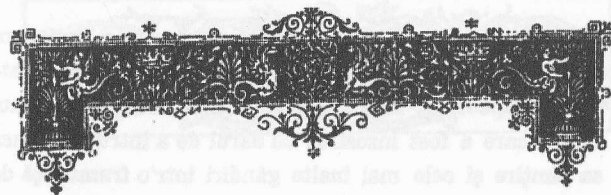

Stabilimentul grafic

SOCECU & TECLU — BUCUREȘTI

96 Strada Berzi 96

19,537.

Colecția de față cuprinde toate poeziile lui Eminescu publicate în „Convorbiri Literare” de vre-o doisprezece ani încoace, precum și cele aflate până acum numai în manuscris pe la unele persoane particulare.

Publicarea se face în lipsa poetului din Țară. El a fost totdeauna prea impersonal și prea nepăsător de soarta lucrărilor sale, pentru a fi putut fi înduplecat să se îngrijească însuși de o asemenea culegere, cu toată stăruința amicilor săi literari.

Poesiile, așa cum se prezintă în paginile următoare, nu sunt dar revăzute de Eminescu și sunt prin urmare lipsite de îndreptările ce avea de gând să le facă, cel puțin la cele vechi (*Venere și Madonă, Mortua est, Egiptul, Noaptea, Anger de pază, Împărat și proletar, Rugăciunea unui Dac, Anger și Demon*).

Dacă totuși am publicat și aceste poezii, împreună cu celelalte, așa cum se găsesc, am făcut-o dintr'un simți-

Remont de datorie literară. Trebuiau să devie mai ușor accesibile pentru iubitorii de literatura noastră toate scrierile poetice, chiar și cele începătoare, a le unui autor, care a fost inzestrat cu darul de a intrupă adunca sa simțire și cele mai înalte gândiri într-o frumuseță de forme, subțil al cărei farmec limba română pare a primi o nouă viață.

București, Decembrie 1883.

T. MAIORESCU.

SINGURĂTATE

Cu perdelele lăsate
Sed la masa mea de brad,
Focul pălpăie în sobă,
Iară eu pe gânduri cad.

Stoluri, stoluri trec prin minte
Dulci iluzii. Amintiri
Țiriesc încet ca greeri
Pintre negre, vechi zidiri,

Sau cad grele, mângăioase
Și se sfarmă 'n suflet trist,
Cum in picuri cade ceara
La picioarele lui Crist.

In odae prin unghere
S'a țesut painjeniș
Și prin cărțile in vravuri
Umblă șoarecii furiș.

In această dulce pace
Imi ridic privirea 'n pod
Și ascult cum invelișul
De la cărți ei mi le rod.

Ah! de câte-orî voit-am
Ca să spânzur lira 'n cui
Și un capăt poeziei
Și pustiului să pui!

Dar atuncea greeri, șoareci,
Cu ușor-măruntul mers,
Readuc melancolia-mi,
Iară ea se face vers.

Câte-odată prea arare,
A târziu când arde lampa,
Inima din loc imi sare,
Când aud că sună cleampa :

Este *Ea*. Deșarta casă
Dintr'o dată-mi pare plină,
In privazul negru-al vieții
E icoană de lumină,

Și mă mir eu, cum de vremea
Să mai treacă se îndură,
Când eu stau șoptind cu draga
Mână 'n mână, gură 'n gură.

LASĂ-ȚI LUMEA TA UITATĂ

Lasă-ți lumea ta uitată,
Mi te dă cu totul mie,
De ți ai da viața toată,
Nime 'n lume nu ne știe.

Vin' cu mine, rătăcește
Pe cărări cu cotituri,
Unde noaptea ne trezește
Glasul vechilor păduri.

Pintre crengi scântee stele,
Farmec dând cărării strimte,
Și afară doar de ele
Nime 'n lume nu ne simte.

Părul tău ți se desprinde
Și frumos ți se mai șede,
Nu zi ba de te-oi cuprinde —
Nime 'n lume nu ne vede.

Tânguiosul bucium sună,
L'ascultăm cu atăta drag,
Pe când iese dulcea lună
Dintr'o rariște de fag.

Și răspunde codrul verde
Fermecat și dureros,
Iară sufletu-mi se pierde
După chipul tău frumos.

Te desfaci c'o dulce silă,
Mai nu vrei și mai te lași,
Ochii tăi sunt plini de milă,
Chip de ânger-drăgălaș.

Iată lacul. Luna plină
Poleindu-l ăi străbate;
El aprins de-a ei lumină
Simte-a lui singurătate.

Tremurând cu unde 'n spume
Între trestie le farmă,
Și visând o 'ntreagă lume
Tot nu poate să adoarmă.

De-al tău chip el se pătrunde,
Ca oglinda ăi alege —
Ce privești zimbînd în unde?
Ești frumoasă, se 'nțelege.